

97 Son la mondina

We vergeten soms dat er ook heel wat rijst wordt gekweekt in Italië. Zeker vroeger hard labeur, altijd met de voeten in het water, met heel wat vrouwen op het veld. Een mondina is een vrouw die het onkruid in de rijstvelden verwijderd.

De tekst van deze Italiaanse traditional is geschreven door een ambtenaar binnen de Partita Comunista Italiana, Pietro Besate, ter gelegenheid van een congres rond 1950. De muziek komt van een volksliedje met als titel 'La Rondinella' (De zwaluw). Van de laatste strofe bestaan verschillende versie. Wij zingen een vrij algemene pacifistische versie.

*Ik ben de mondina, ik ben de uitgebuite. Ik ben de proletariër die nooit schrik heeft gehad:
Ze hebben me vermoord, geketend. Maar kerker en geweld, niets heeft me gestopt.*

*Met onze lichamen op de wielen hebben we de uitbouter gestopt. Er is veel modder in de rijstvelden,
Maar dit symbool van ons werk laat geen vlekken na.*

*We zullen vechten voor werk, voor vrede, voor brood en voor vrijheid.
We zullen een nieuwe wereld creëren van rechtvaardigheid en ware beschaving.*

*Deze schitterende vlag hebben we meegenomen, we dragen ze verder
Van Vercella naar Molinella en op kop loopt onze jeugd.*

*En als er iemand oorlog wil voeren dan zullen we hem allen samen stoppen.
We willen vrede op aarde en sterker dan de kanonnen zullen we zijn.*